

menescal (MED)

Antiga forma de denominar l'actual professió de veterinari, persona que cura els animals, forma etimològica derivada del fràncic *marh+skalk*, 'servidor dels cavalls'. També s'anomenava així al ferrador de cavalls. A Occitània ja es coneixia el *marescal* com a lliure exercitant, però també com a servidor de la Casa Reial d'Aragó tal com figura a les ordinacions fetes el 1344 pel rei Pere III d'Aragó, el Cerimoniós, en les quals s'estableix que el *mariscal* no sols ha de tindre compte de l'administració dels pinsos, sinó també del ferrat, la curació de les malalties, les sangries i altres coses necessàries. Hi ha les variants *manescal* i *merescal*, que sovint donen lloc a denominacions vives, com les *Ferrerries del*

merescal, situades al fons del barranc del Fleixar de Relleu. El primer tractat de veterinària, albeiteria o menescalia es publica a Barcelona, en català, per Manuel Dieç, al 1515 i duu per títol *Libre de menescalia*. Dieç fou majordom d'Alfons V d'Aragó en la conquesta de Nàpols. ... *lo qual tracta de l'art de menescalia: ço es de saber coneixer los hons e mals senyals dels cavalls e per moltes altres coses les quals deu saber tot bon ferrer o menescals e qualseuol gentil home o caualler qui te cavall per son servici e axi mateix es necessari per qualseuol persona qui te cavall ho mula ho altre animal de sella...* . La primera escola de Veterinària a Europa es crea a Lyon el 1762 per Claude Bourgelat i arriba a Madrid el 1793.

Diccionari de
Benidorm